

Formålet med skærpelsen af lejeværdibeskatningen er at afskaffe den skattemæssige favorisering af formueplacering i fast ejendom for dermed at styrke erhvervslivets muligheder for kapitaltilførsel og sikre skattemæssig ligestilling mellem ejere og lejere. Ud fra et ligestillings synspunkt bør der samtidig med lejeværdiforhøjelsen ske en afvikling af subsidierne til lejerboligerne.

Den foreslåede renteskatteordning indebærer, at rentebeskatningen foregår uden skattemyndighedernes mellemkomst. Forudsætningen for, at rentebeskatningen kan foregå på denne enkle måde, er, at beskatningen er ens for alle renteindtægter og -udgifter.

Det er vigtigt at gøre sig klart, at afskaffelse af fradraget for »private« renter kombineret med en bevarelse af renteindtægtsbeskatningen og fradraget for erhvervsmæssige renteudgifter er *uforenelig* med gennemførelsen af en definitiv kildeskat og en afskaffelse af selvangivelsen. Dertil kommer, at en afskaffelse af det »private« rentefradrag og lejeværdibeskatningen vil medføre en række økonomiske forvridninger og administrative problemer, således som det er påvist i Indkomstkattedvalgets anden redegørelse (betænkning nr. 805).

En upersonlig proportionalsskat som den her foreslåede vil som nævnt muliggøre en definitiv kildeskat og et bortfald af den personlige indkomstopgørelse. Med selvangivelsens bortfald forsvinder formentlig også muligheden for at udmåle offentlige indkomstoverførsler efter størrelsen af den personlige indkomst. Man må derfor benytte andre kriterier ved udmåling af offentlige ydelser. Ved passende valg af kriterier kan det sikres, at det primært bliver lavindkomstgrupperne, der får andel i ydelserne. Afhængigt af ydelsernes art kunne man benytte tildelingskriterier såsom alder, uddannelses- eller beskæftigelsessituation, husleje og boligforhold, antal børn i forskellige aldersklasser o. l.

Det bør nævnes, at der ikke vil opstå problemer med ydelser i henhold til bistandsloven, idet disse ydelser allerede i dag tildeles på grundlag af helt aktuelle særlige indkomstopgørelser.

Væsentligt er det også, at de tidligere nævnte problemer vedrørende den såkaldte »fattigdomsfælde« forsvinder, når de offentlige ydelser ikke længere gradueres efter indkomsten.

I øvrigt kan der peges på, at behovet for særlige offentlige indkomstoverførsler og sociale ydelser vil mindske i samme omfang, som man er villig til at acceptere en generel forhøjelse af det indkomstuaafhængige persontilskud. Persontilskuddet bør opfattes som et uafkortet personfradrag. Ved

at operere med et direkte tilskud i stedet for et fradrag sikrer man, at også de laveste indkomster får fuldt udbytte af en forhøjelse af den skattefrie bundgrænse.

Persontilskuddet bør ved reformens indførelse have en størrelsesorden på 10.000 til 15.000 kr. Det kan anslås, at et persontilskud på 10.000 kr. til alle borgere på 15 år og derover i 1977 ville have nødvendiggjort en proportional skatteprocent på cirka 41, hvis man forudsætter, at den her foreslåede proportionalsskat skal indbringe samme nettoprovenu som den nuværende personlige indkomstsskat og selskabsskatten.

På lidt længere sigt vil det være naturligt at graduere persontilskuddet efter de ovenfor nævnte eller lignende kriterier, idet tilskuddet da vil kunne erstatte en række af de nuværende offentlige ydelser såsom boligydelse, fripladser i vuggestue og børnehave, uddannelsesstøtte og måske endog folkepension. Ved således at kombinere skattesystemet med de offentlige indkomstoverførsler vil man kunne opnå en administrativ forenkling for såvel myndigheder som borgere.

I det hele taget vil den foreslåede skattereform muliggøre en revolutionerende forenkling af skatteadministrationen, først og fremmest fordi den upersonlige proportionalsskat muliggør en definitiv kildebeskatning af stort set alle indkomster. Rentebeskatningen forenkles, og de komplikationer, der vil opstå ved indførelse af en proportional renteskatteordning i et i øvrigt progressivt indkomstskattesystem (jfr. betænkning nr. 805), vil naturligvis ikke gøre sig gældende i det her foreslåede skattesystem, hvor skatteprocenten er ens for alle indkomstarter.

De foreslåede ændringer i reglerne for opgørelsen af virksomhedernes skattemæssige overskud har primært til formål at muliggøre en indkomstbeskatning på grundlag af momsregnskabet, således at der bliver mulighed for en løbende (kvartalsvis) definitiv beskatning af erhvervsindkomster. Såfremt man ønsker en definitiv erhvervsskat, kunne man naturligvis alternativt pålægge virksomhederne at aflægge traditionelle kvartalsvise driftsregnskaber med tilhørende statusopgørelse og beskattede virksomhederne efter de nugældende regler. Dette ville dog givetvis medføre en yderligere administrativ belastning af især de mindre erhvervsdrivende og bør derfor undgås.

Ved at basere virksomhedsbeskatningen på et let udvidet momsregnskab, som jo under alle omstændigheder skal aflægges og kontrolleres, opnås en række administrative fordele. Toldvæsenet og skattevæsenet kan slås sammen, hvilket skulle mu-